

Form, at den endelige Plan skal forelægges Rigsdagen til Beslutning, og det kunde nok være, at der i loyale Tider med disse Udtryk kan forstaas det samme, som jeg har villet give Udtryk, og det kunde ogsaa nok være, at i loyale Tider selve det, at Ministeren forelagde et Lovforslag, i Virkeligheden rummede det samme. Men jeg vilde nu gerne have et Udtryk, der ikke kan misforstaas, og som for Rigsdagens Vedkommende medfører absolut Sikkerhed for, at Arbejdet ikke under nogen som helst Form blev paabegyndt, før den endelige Plan er godkendt. Derfor anbefaler jeg mit Forslag under Nr. 11, som er et fortrinligt og klart Forslag.

Endvidere har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag under Nr. 13, saalydende: „Ved Arbejdets Udførelse anvendes i videst muligt Omfang dansk Arbejdskraft og danske Materialier.“ Der bliver dertil anført, at i alle de Tilfælde, hvor Staten udskriver Konkurrencer, opfører Bygninger eller foretager Anskaffelser, bliver der fulgt den Regel, at der saa vidt muligt benyttes dansk Arbejdskraft og danske Materialier. Ikke desto mindre klages der fra alle Sider over, at dansk Arbejdskraft og særlig danske Materialier benyttes i langt ringere Omfang, end det var muligt. Da nu Opførelsen af store Pragtbygninger paa Slotsholmen jo i væsentlig Grad maa betragtes som en national Opgave — ellers kunde der være mange Hensyn, som bevirkede, at vi slet ikke gave os i Lag med dette Byggeri —, og da det maa være Meningen, at denne nationale Sag skulde fremmes saa vidt muligt ved dansk Arbejde og danske Materialier, har jeg ønsket for en Gangs Skyld at faa disse Ord ind i selve Lovens Tekst som et godt Eksempel til videre Efterfølgelse ved andre store nationale Foretagender. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag under Nr. 13.

Sluttelig skal jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at jeg i Betænkningen har tilladt mig at fæste Blikket paa den Del af Slotsholmen, som vender ud imod Gammelstrand, og som i Øjeblikket er bebygget med Thorvaldsens Museum. Da Thorvaldsens Museum i sin Tid blev bygget, var København en loylig anerkendt Fæstning, og der fandtes ikke en Byggeplads til Museet inden for dens Volde — uden for dens Volde kunde man ikke tænke sig at lægge en national Bygning som Thorvaldsens Museum. Den blev derfor kilet ind bag Slotskirken lige op ad Christiansborg Slot. Og hvad man end

kan mene om Bygningens Arkitektur, maa man dog sige, at paa dette Sted har den sikkert ikke sin Plads. Meningen med en Bygning i Form af et Gravmæle som Thorvaldsens Museum maatte vel være, at den skulde ligge i en Lund med Popler eller Pinjer, eller hvad der kunde tænkes omkring den, men den burde ikke ligge kilet ind mellem store Bygninger, som ganske overskygge den og tage Magten fra den, saa at den i Virkeligheden faar sin største Skønhed set fra Stormgade ved noget, som slet ikke vedkommer selve Bygningen, nemlig den smukke grønne Kuppel paa Slotskirken.

Efter at jeg har henledet Opmærksomheden paa Muligheden af at flytte Thorvaldsens Museum og derved bidraget til Løsningen af dette Etikettespørgsmaal om de forskellige Façader til Statsmagterne, har jeg fra paalidelig Kilde faaet at høre — selv har jeg ikke haft Adgang til at kontrolere det, og jeg tror heller ikke, at jeg har Sagkundskab nok dertil —, at Thorvaldsens Museum, som det staa, er slet funderet, og at den stærke elektriske Sporvognskørsel med de tungt belæssede Vogne ryster dets Fundament saaledes, at Bygningen truer med at slaa Revner. Jeg tænker mig da, at vi, naar vi lade Bygningen staa, maa skride til at undermure Thorvaldsens Museum, ligesom jeg ved, at hvis Dekorationerne derpaa skulde bevares, vil der behøves store Bevillinger dertil. Der har jo været Tale om $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., blot til et Forsøg paa at opfriske disse Freskomalerier.

Den Tanke, som jeg her har udkastet, synes vel mange at være en ganske forfærdelig pietetsløs Tanke over for Thorvaldsens Museum. Nej, pietetsløs er denne Tanke fra min Side aldeles ikke. Jeg har tænkt mig at skaffe Thorvaldsens Museum en værdigere og bedre Plads, end det nu har; jeg har ikke været pietetsløs hverken imod Thorvaldsen eller hans Værker, ej heller imod hans Museum. Men hvis vi kunde skaffe det en anden Plads og gøre Museet godt og tillige skaffe bedre Façadeplads paa Slotsholmen, mener jeg, at man ikke paa den Maade bør lade sig binde af Pietetshensyn og Hensyn til Fortiden, at man kommer til at gøre Nutiden Uret. Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at holde med mig, uagtet jeg paa Forhaand ved, at de ikke ville gøre det, da jeg er i Mindretal.

Knudsen: Da jeg havde Ordet ved denne Sags første Behandling, gik jeg ud